

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/131/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415200128
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1415200128.1

Uznesenie

Krajský súd Bratislava v právnej veci navrhovateľa: Z.. H. R., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. H. XX, U., zastúpený advokátkou JUDr. Edita Szittayová, so sídlom Úprkova 25, Bratislava, proti odporkyni: D. J., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. S. Ú. XXX, U., občan SR, zastúpená URBAN s.r.o., so sídlom Slanská Huta 77, o zaplatenie istiny 2 760,- € s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV č. k. 4C/11/2015-74 zo dňa 22. februára 2016, v pomere hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania prvostupňového konania **p o t v r d z u j e**.
Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie v dôsledku účinného späťvzatia návrhu navrhovateľom, s ktorým súhlasila odporkyňa s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p.; a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 717,83 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia s poukazom na § 146 ods. 2 O. s. p. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 717,83 € v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 4 úkony právnej služby á 111,21 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej zo dňa 14.10.2015, účasť na pojednávaní dňa 2.12.2015 a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej zo dňa 27.1.2016), 4× režijný paušál á 8,39 € za rok 2015 a 1× režijný paušál á 8,58 € za rok 2016. Spolu trovy právneho zastúpenia s 20 % DPH predstavujú sumu 717,83 € ($5 \times 111,81 \text{ €} + 4 \times 8,39 \text{ €} + 8,58 \text{ €} = 598,19 + 20 \% \text{ DPH} = 717,83 \text{ €}$). Prvostupňový súd následne uviedol, že nepriznal právnomu zástupcovi odporcu náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony a to právny rozbor zo dňa 13.10.2015 (hoci v skutočnosti za tento úkon právnej služby odmenu priznal), ďalšia porada s klientom zo dňa 3.12.2015 a ďalšia porada s klientom zo dňa 27.1.2016, nakoľko právny zástupca odporkyne nepreukázal, že k týmto úkonom došlo.

Uznesenie v časti jeho výroku o náhrade trov konania napadla odvolaním odporkyňa, ktorým žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmenil a priznal jej plnú náhradu trov za právne zastupovanie tak, ako boli vyčíslené jeho právny zástupcom v podaní zo dňa 27.1.2016 a to aj za úkony právnej služby - právny rozbor zo dňa 13.10.2015, ďalšia porada s klientom zo dňa 3.12.2015 a ďalšia porada s klientom zo dňa 27.1.2016. Poukázal na poslednú stranu vyčíslenia náhrady trov konania zo dňa 27.1.2016, kde je výslovné vyhlásenie odporkyne a jej právneho zástupcu o tom, že všetky vyššie uvedené úkony právnej pomoci, teda aj súdom 3 nepriznané úkony právnej pomoci, boli realizované, tieto úkony boli zdôvodnené a súčasne boli súčasne boli odporkyňou a jej právny zástupcom podpísané, preto mal súd priznať odporkyni aj náhradu trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej pomoci.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadril.

Odvolačný súd preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

V súdnej veci po preskúmaní napadnutého uznesenia v rozsahu daného odvolaním zastáva odvolací súd názor, že prvostupňový súd vec posúdil správne po právnej stránke v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a správne priznal navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platnej a účinnej v čase vykonania jednotlivých úkonov právnej služby keď s poukazom na § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky bola určená odmena advokáta za jeden úkon právnej služby z hodnoty veci 2 760,- €. V zmysle § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky správne prvostupňový súd priznal právnomu zástupcovi odporkyne náhradu hotových výdavkov tzv. režijný paušál a zvýšil priznanú odmenu o daň z pridanej hodnoty.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že právny zástupca odporkyne nepreukázal vykonanie úkonov - Vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta dňa 13.10.2015 a Ďalšia porada s klientom dňa 1.12.2015, 3.12.2015 a 27.1.2016. Len samotné vyčíslenie náhrady trov konania nepreukazuje reálne vykonanie týchto úkonov a rovnako ako dôkaz nemôže slúžiť podpísané potvrdenie odporkyne, že všetky úkony uvedené vo vyčíslení boli vykonané.

Pokiaľ ide o úkon - Vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta dňa 13.10.2015, právny zástupca odporcu nepreukázal vykonanie tohto úkonu, keď súdu predložil iba stručné zhrnutie predmetu a obsahu právneho rozboru, z ktorého nevyplýva, že tento rozbor bol skutočne vypracovaný. Avšak aj v prípade, ak by tento úkon právny zástupca odporkyne vykonal, nebolo by odporkyni možné priznať zaň náhradu. Odvolací súd nespochybňuje právo odporkyne nechať si vypracovať právny rozbor spornej veci, avšak trovy, ktoré jej takto vznikli nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie resp. bránenie jej práva. Predmetný úkon predstavuje nadbytočný náklad, ktorého potreba nevyplýva z postupu druhej strany či súdu v konaní. V prípade právneho rozboru v zásade ani nemôže ísť o taký úkon právnej služby, za ktorý by si bolo možné úspešne uplatniť náhradu trov právneho zastúpenia voči druhej strane v konaní.

Úkony právnej služby - Ďalšia porada s klientom dňa 1.12.2015, 3.12.2015 a 27.1.2016, právny zástupca odporkyne preukazoval až spolu s podaním odvolania, pričom na ich preukázanie malo slúžiť stručné popísanie ich predmetu a obsahu. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že úkon právnej služby - Ďalšia porada s klientom sa preukazuje predložením zápisnice z tejto porady, ktorá musí byť klientom podpísaná. V tomto prípade právny zástupca odporcu zápisnice z porad nepredložil a nepreukázal tak uskutočnenie ani obsah týchto porad. Nie je preto možné individuálne vyhodnotiť účelnosť týchto porad. Z obsahu spisu však vyplýva, že po vyjadrení odporkyne k návrhu na začatie konania písomným podaním zo dňa 14.10.2015 nasledoval iba úkon súdu smerujúci k nariadeniu termínu pojednávania. Zo strany odporkyne nebol vykonaný žiaden úkon ktorým by došlo ku zmene dovtedy ňou prezentovaného skutkového ako aj právneho stavu veci (tak, ako bol uvedený v písomnom vyjadrení k návrhu). Obdobne po pojednávaní dňa 2.12.2015, ktoré bolo odročené na termín 2.2.2016, bola realizovaná porada dňa 3.12.2015, no zo strany odporkyne nebol ani po tejto porade vykonaný žiaden úkon ktorým by došlo ku zmene dovtedy ňou prezentovaného skutkového ako aj právneho stavu veci. Ak vzišla zo strany odporkyne potreba porady so svojím právnym zástupcom, ide o výkon jej práva, avšak vzhľadom na vyššie opísaný dej okolností tieto porady neboli úkonom ktorý by zakladal nárok a náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc, tomuto záveru nasvedčuje aj stručný obsah porady s klientom tak, ako bol prezentovaný právnym zástupcom odporkyne, ktorý nepriniesol do veci iný postoj. Napokon Ďalšia porada s klientom dňa 27.1.2016 mala byť realizovaná bezprostredne po porade zo dňa 3.12.2015, pričom medzi týmito poradami nebol právnym zástupcom odporkyne vykonaný žiadne iný úkon právnej služby. Za takúto poradu aj bez ďalšieho v zmysle § 13a ods. 3 Vyhlášky právnomu zástupcovi odporkyne nepatrí odmena, a teda si za ňu nemožno ani uplatniť náhradu trov právneho zastúpenia. Aj v jej prípade okrem toho platí, že nemožno vyhodnotiť účelnosť takéhoto úkonu právnej služby pre jeho nedostatočné preukázanie zo strany právneho zástupcu odporkyne.

Neobstojí argumentácia právneho zástupcu odporkyne, ktorou sa odvoláva na potrebu zachovávanie advokátskeho tajomstva. Predmetom zápisnice z porady s klientom nemusia, resp. nemôžu byť skutočnosti, ktoré podliehajú povinnosti mlčanlivosti, ktorou je právny zástupca viazaný. Okrem toho

advokát musí klienta poučiť, že pokiaľ si chce uplatniť náhradu trov právneho zastúpenia za Ďalšie porady s klientom, súdu musia byť tieto preukázané. S ohľadom na túto skutočnosť je potrebné koncipovať aj zápisnice z týchto porád.

Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď za vyššie uvedené úkony právnej služby nepriznal odporkyni náhradu trov konania.

Odvolací súd však poukazuje na skutočnosť, že právny zástupca odporkyne si vo vyčíslení náhrady trov konania zo dňa 27.1.2016 uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 8 úkonov právnej služby a to:

1. Prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 12.10.2015
2. Vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta dňa 13.10.2015
3. Písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 14.10.2015
4. Ďalšia porada s klientom dňa 1.12.2015
5. Účasť na pojednávaní dňa 2.12.2015
6. Ďalšia porada s klientom dňa 3.12.2015
7. Ďalšia porada s klientom dňa 27.1.2016
8. Písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 27.1.2016

Súd prvého stupňa podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia priznal odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby a to

1. Prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 12.10.2015
2. Vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta dňa 13.10.2015
3. Písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 14.10.2015
4. Účasť na pojednávaní dňa 2.12.2015
5. Písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 27.1.2016

Následne súd prvého stupňa odôvodnil nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia za nasledovné 3 úkony právnej služby vzhľadom na to, že ich vykonanie nebolo podľa obsahu spisového materiálu preukázané:

1. Vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta dňa 13.10.2015
2. Ďalšia porada s klientom dňa 3.12.2015
3. Ďalšia porada s klientom dňa 27.1.2016

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa nedopatrením najskôr v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza, že odporkyni priznal náhradu trov konania aj za úkon právnej služby - Vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta dňa 13.10.2015, pričom ďalej v napadnutom uznesení (správne) uvádza, že vykonanie tohto istého úkonu nemá za preukázané. Okrem toho súd prvého stupňa opomenul zahrnúť úkon právnej služby - Ďalšia porada s klientom dňa 1.12.2015 medzi úkony právnej služby, pri ktorých súd prvého stupňa odôvodnil ich nepriznanie.

Z tohto dôvodu by odporkyni prináležala náhrada trov konania za 4 úkony právnej služby, vychádzajúc z hodnoty veci 2 760,- € v zmysle § 10 ods. 1 Vyhlášky, teda pri hodnote jedného úkonu 111,21 € a to:

1. Prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 12.10.2015
2. Písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 14.10.2015
3. Účasť na pojednávaní dňa 2.12.2015
4. Písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 27.1.2016

Zároveň by odporkyni prináležal podľa § 16 Vyhlášky režijný paušál za rok 2015 3 × vo výške 8,39 € a za rok 2016 1 × vo výške 8,58 €. Náhrada trov právneho zastúpenia by tak predstavovala sumu 478,59 € (444,84 úkony právnej služby a 33,75 titulom režijného paušálu), ktorá sa zvyšuje o DPH 20 % na sumu 574,30 €. Za zvyšné odporkyňou uplatnené úkony právnej služby, t.j. Vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta dňa 13.10.2015 a Ďalšia porada s klientom dňa 1.12.2015, 3.12.2015 a 27.1.2016 by odporkyni odmena neprináležala.

V konečnom dôsledku by teda odporkyni prináležala nižšia, než prvostupňovým súdom priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 717,38 €. Navrhovateľ však odvolaním predmetné uznesenie nenapadol. V občianskom súdnom konaní platí zásada zákazu reformácie in peius, čo znamená, že súd nie je oprávnený spôsobiť zmenu procesného postavenia určitého účastníka k

horšiemu. Tento zákaz sa vzťahuje ako na prvostupňové, tak i odvolacie konanie. Má to za následok, že odvolací súd je prvostupňovým rozhodnutím, ktoré založilo určité procesné postavenie účastníka, v istom zmysle viazaný. Rozhodnutie nižšieho stupňa sa v zmysle tejto zásady stáva záväzným pre odvolací súd v tom zmysle, že odvolací súd je povinný vziať pôvodné prvostupňové rozhodnutie za základ svojho rozhodnutia, pokiaľ by náprava pochybení prvostupňového súdu musela mať za následok zhoršenie procesného postavenia odvolateľa, za predpokladu, že druhá strana v procese odvolanie nepodal. Odvolací súd teda nemôže zmeniť rozhodnutie v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal, v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal. V súdnej právnej veci v časti týkajúcej sa trov konania, by odporkyni po správnom prináležala náhrada trov konania v nižšej sume, než 717,38 €, avšak vzhľadom na zákaz reformácie in peius, odvolací súd nemohol ale zmeniť rozhodnutie v prospech navrhovateľa (ktorý odvolaním uznesenie nenapadol), na základe odvolania odporcu a rozhodnúť tak v neprospech odporcu.

Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania ako správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, keď absentoval v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na ich priznanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.